

Fællesudvalget, og jeg mener derfor, at vi skulle lade Loven passere herfra, forat der kan foreligge et praktisk Resultat af det meget Arbejde, der har været anvendt paa denne Sag. Skulde det da vise sig i Tidens Løb, at den menige Mand ikke havde Tilstrækkeligt i de 22 ß, har jeg det Haab, at man fra begge Rigsdagens Afdelingers Side vil gjøre de Skridt, som ere nødvendige for at høde paa det Manglende. Det er i Henhold hertil, at jeg vil stemme for Fleertallets Indstilling. — Jeg skal endnu kun bemærke, foranlediget dertil ved en Ytring af den ærede Minister, at det forekommer mig, at det vilde være det Rigtigste, at der blev givet de Menige Valget mellem fuld Naturalforpleining og den Lønning, som bydes dem; thi i saa Fald troer jeg ikke, at Nogen vilde kunne beklage sig.

H. Jensen: Jeg skal ligesaa lidt som den ærede Ordfører gaae ind paa Enkelthederne af Forhandlingerne i Udvalget, men forat ærede Medlemmer ikke skulle misforstaae min Stilling i denne Sag, maa det være mig tilladt blot i Almindelighed at gjøre den Bemærkning, at jeg var med til at stille et Forslag som Grundlag til en Overenskomst i Fællesudvalget, et Forslag, der virkelig viste Eftergivenhed og for en Deel opgav Folkethingets Forslag. Vore ærede Modstandere i dette Spørgsmaal fandt det imidlertid ikke tilstrækkeligt, og derfor var jeg henviist til at indtage den Stilling, som det vil fremgaae af Udvalgets Erklæring, at jeg har indtaget. Med Hensyn til de Meniges Lønning var det under disse Forhandlinger det aldeles Afgjørende for mig, deels at jeg anseer den Lønning, som Soldaterne til den sidste Tid have haft, for utilstrækkelig, og deels, at jeg anseer den Lønning, der sidst blev vedtagen af Folkethinget, for at være saa ringe, at det vilde være et overmaade søkeligt Sabn for den uformuende menige Soldat, om den yderligere blev afknappet. Jeg maatte altsaa ubetinget fastholde Folkethingets Beslutning i dette Punkt, og jeg maatte det saa meget mere, som det for mig var klart, at, hvis der ikke denne Gang blev vedtaget en taalelig Forbedring i de Meniges Kaar, vilde Sagen, naar den om 5 Aar paany kom til at ligge for til For-

handling, være stillet meget uheldigt, thi det vilde da nødvendigtvis af de Medlemmer, der nu have en Mening modsat min, med et vist Skin af Grund kunne ansøres mod vor Mening, naar den senere maatte komme til orde, at, naar ikke blot Folkethinget, men hele Rigsdagen har haft Spørgsmaalet under saa alvorlig Overvejelse ved Lovens Vedtagelse, uden at man har anseet det for nødvendigt at tilstaae en yderligere Forøgelse end den, der nu maatte blive vedtagen, saa var det et Bevis for, at man fra Rigsdagens Fleertals Side ansaae en større Forhøjelse for unødvendig, og dette var netop en Hovedgrund for mig til at holde fast ved, at Forhøjelsen af de Meniges Lønning ikke blev mindre end den, der sidst blev vedtagen af Folkethinget. Naar nu den ærede sidste Taler har beroliget sig ved de Ord, som den ærede Minister har udtalt, nemlig, at Spørgsmaalet om de Meniges Lønning skal være Gjenstand for hans alvorlige Opmærksomhed og nærmere Undersøgelse, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke deri finde nogen Beroligelse, ikke fordi jeg paa nogen Maade tvivler om den ærede Ministers gode Villie fra sit Standpunkt, men fordi den høitærede Ministers Stilling i hele denne Sag jo viser, at han staaer paa et Standpunkt, der ikke er saa lidt forskjelligt fra det, hvorfra jeg betragter Sagen. Man maa nemlig betænke, at den ærede Minister, skøndt han fra Allersørst af ikke var utilbøielig til at gaae ind paa en Forhøjelse af de Meniges Lønning, dog efter den Tid de 3 Gange, da Sagen har været til Afgjørelse her i Thinget, nemlig under Sagens 2den, under dens 3die og senest under dens eneste Behandling, har stillet sig saa afgjort imod den af Folkethinget paatænkte Forhøjelse, at det ikke er sandsynligt, at de Undersøgelser, som den høitærede Minister vil komme til at anstille, ville føre ham til et Resultat, der i den nærmeste Fremtid vil bestirke nogen Forhøjelse af den Lønning for de Menige, som nu maatte blive vedtagen. Jeg kan derfor ikke paa nogen Maade fravige de Lønningsfakter for de Menige, som Folkethinget har vedtaget. — Det er saavel af den ærede sidste Taler som ogsaa af den ærede Ordfører udtalt, at Oversternes Lønning har — ja, jeg erindrer ikke